

Bilag I.

Vedrørende „Varslerne“, da maa jeg bestemt hævde, at der var ikke mere end ca. 5 Minutter mellem hvert af disse, og at jeg gav de to første paa Skolepladsen blandt de der forsamlede Vælgere. Det tredje og sidste — som jeg ansaa for det officielle — gav jeg derimod fra Tribunen.

Efter hvert Varsel kom der Vælgere til Stede for at stemme. Naar jeg brugte Betegnelsen: „Dette er første Gang“, skete dette ikke som en overlagt Ting, men Ordene faldt mig i Munden som en spøgefuld Ytring til de forsamlede Vælgere, hvoraf jeg genkendte flere fra Valghandlingen i Maj 1909, der ligeledes havde ventet med at stemme, til jeg begyndte at varsle. Og da jeg nu en Gang havde brugt denne Betegnelse, fandt jeg det korrekt at give en tilsvarende Betegnelse de to andre Gange, saaledes at enhver Misforstaaelse var udelukket.

Da jeg efter Varslet fra Tribunen begav mig ind i Afstemningslokalet, spurgte den ved Døren posterede Betjent mig, om han skulde lukke med det samme. Jeg svarede dertil, at vi jo kunde vente 3—4 Minutter, hvis der var nogle Efternølere. Kort efter gik jeg ud til Betjenten og mente, at Tiden var gaaet, men han sagde, der var endnu et Minut tilbage, og jeg paalagde ham da at holde den opgivne Tid.

Min Handlemaade var selvfølgelig alene dikteret af, at jeg nødigt vilde, der skulde klages over en for brat Afslutning, hvorved Vælgere mulig hindredes i at afgive deres Stemme. Derimod ænsede jeg ikke et enkelt Tilraab om, at „der kom flere endnu“, efter at jeg mente, alle berettigede Hensyn vare tagne fra Valgbestyrelsens Side.

Uoverensstemmelsen mellem det først proklamerede og det endeligt opgivne Stemmetal paa de to Kandidater har følgende Grund:

Efter at Optælling og Bundtning (à 50 Stkr.) af Stemmesedler var tilendebragt, og Valgbestyrelsen havde skønnet over de tvivlsomme Stemmesedler og derfra udsondret de ugyldige, viste det sig, at ved Sammentælling af Stemmesedler for hver af de to Kandidater passede dette ikke i Tal med Resultatet paa Sammentællingslisterne. Der fandtes her en Difference paa 50, saaledes at efter Listerne havde Alf. Christensen en Majoritet paa 16, efter de bundtede Stemmesedler paa 66 Stemmer.

Jeg beordrede da Valgbestyrelsen til at gennemgaa alle Bundterne, Seddel for Seddel, og tog selv saa virksom Del i dette Arbejde, som det var mig muligt. Da mine Kolleger i Bestyrelsen — hvoraf den ene i Løbet af Aftenen var bleven upasselig — derefter meldte sig færdige med Gennemsynet af de dem leverede Bundter, uden at der var fundet noget at bemærke, forblev Resultatet uforandret som ovenfor nævnt.

Derefter maatte jeg gaa ud fra, at en Revision af Sammentællingslisterne var fornøden, men da Tiden imidlertid var trukken meget ud, og det endelige Resultat: Hr. Alf. Christensens Valg, var uomtvisteligt, bestemte Valgbestyrelsen sig til paa Grundlag af Tallet paa de bundtede Stemmesedler at proklamere Valget, forinden en tredje Optælling og Undersøgelse fandt Sted. Der var her Hensyn at tage, ikke alene til den ventende Kreds af Vælgere, der længtes efter at høre Resultatet, men ogsaa den valgte naturlige Ønske om at faa sit Valg proklameret, og endelig Hensynet til Pressens Repræsentanter. Saaledes skete det, at Hr. Alf. Christensens Valg blev proklameret med en Majoritet paa 66 Stemmer.